

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžsk/30/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015200783
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015200783.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): C. I. J., nar.: XX.XX.XXXX, bytom K. Č. XX/XX, D. L. E., prechodný pobyt Y. Č. XX, L. Y., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska č. 8, 812 67 Bratislava, vo veci správnej žaloby v sociálnych veciach, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. marca 2017 č.k. 7S/81/2015-62, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. marca 2017 č.k. 7S/81/2015-62 tak, že rozhodnutie žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/BEZ/2015/11197 zo dňa 27.04.2015 z r u š u j e a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi právo na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde proti žalovanému p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

A)

1. Rozhodnutím č.j. UPS/US6/SSVODPPKPC1/BEZ/2015/11197 z 27.04.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ č.l. 29) žalovaný ako odvolací orgán postupom podľa § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) potvrdil v zmysle § 51 písm. b) a § 36 ods. 1 a 2 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 447/2008 Z.z.“) odvolaním napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišská Nová Ves (ďalej len „prvostupňový orgán“) č. SN1/OPPKPČ/SOC/2015/85742-0004 z 26.01.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) o nepriznaní peňažného príspevku na prepravu (ďalej len „peňažná dávka“). Podľa § 51 písm. b) zák. č. 447/2008 Z.z. v znení relevantnom pre preskúmanú vec ústredie

b) vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho

preukazu, v ktorých v prvom stupni koná a rozhoduje úrad.

Podľa § 36 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. v citovanom znení fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, možno poskytnúť peňažný príspevok na prepravu.

Podľa § 36 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z. v citovanom znení peňažný príspevok na prepravu možno poskytnúť fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá na svoje pracovné aktivity, vzdelávacie aktivity, rodinné aktivity alebo občianske aktivity využíva prepravu zabezpečovanú osobou, ktorá má oprávnenie na vykonávanie prepravy, obcou alebo registrovaným subjektom podľa osobitného predpisu. Podmienka využívania osobného motorového vozidla na pracovné aktivity je splnená aj vtedy, ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím podniká, prevádzkuje alebo vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť v mieste svojho trvalého pobytu.

2. Prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vychádzal z komplexného posudku zo 16.01.2015, ktorým bola miera funkčnej poruchy žalobcu stanovená na 50 % podľa časti XII.A.4.c) prílohy č. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. Sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu v oblasti mobility a orientácie prvostupňový orgán nenavrhol kompenzovať peňažnou dávkou, nakoľko žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

3. Na základe administratívneho odvolania posudkový lekár žalovaného prihládajúc aj na lekárske nálezy doložené v rámci odvolacieho konania vydal lekársky posudok z 15.04.2015. Následne žalovaný vydal dňa 21.04.2015 komplexný posudok, podľa ktorého miera funkčnej poruchy žalobcu bola opätovne stanovená na 50% podľa časti XII.A.4.c) prílohy č. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. pre arthropatie - ťažkej formy. Žalobca je polymorbídny, obmedzený v mobilite a od novembra 2014 používa invalidný vozík pre závratové stavy. U žalobcu bola odporučená endoprotéza (TEP) bedrových zhybov, ktorá pre prítomnosť malígnej hypertenzie je kontraindikovaná (riešenie stenózy renálnej artérie odmietol). Zdravotný stav žalobcu je zhoršovaný v komplexnom posudku uvedenými vadami zdravotného stavu.

4. Dňa 18.03.2015 zamestnanci žalovaného vykonali sociálnu posudkovú činnosť so zistením, že žalobca je ženatý, poberá invalidný dôchodok. Obvykle sa zdržiava na adrese prechodného pobytu v L. Y., kde žije sám v rodinnom dome. Manželka posudzovaného je na starobnom dôchodku a zdržiava sa v mieste ich trvalého bydliska v D. L. E.. Žalobca sa zdržiava v domácom prostredí, ktoré opúšťa najmä kvôli návštevám zdravotníckych zariadení. Čas v domácnosti trávi počúvaním rozhlasového vysielacza.

5. Pri výkone sociálnej posudkovej činnosti žalobca uviedol, že trpí hraničnými hodnotami krvného tlaku a v dôsledku toho u neho dochádza k závratom, poruchám rovnováhy a častým pádom. V dôsledku vysokého krvného tlaku má aj obmedzený pohyb a vyžaduje šetriaci režim. Ďalej trpí bolesťami chrbtice, bolesťami hlavy, trpnutím horných a dolných končatín. Dostáva kŕče do rúk a nôh, máva stavy celkovej slabosti. Na základe týchto problémov so zdravotným stavom, ale hlavne pre problémy s krvným tlakom, sa pohybuje sám na mechanickom invalidnom vozíku. Preto v zmysle ustanovenia § 14 ods. 6 písm. a) a b) zák. č. 447/2008 Z.z. spĺňa kritériá odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

6. Avšak ďalšou požiadavkou je podľa žalovaného preukázanie pracovných, vzdelávacích, rodinných alebo občianskych aktivít. Žalobca však v uvedenej súvislosti podľa žalovaného mal uviesť, že pri výkone sociálnej posudkovej činnosti uviedol, že svoju prepravu osobným motorovým vozidlom v súčasnosti si potrebuje zabezpečiť len na potrebné lekárske vyšetrenia (naposledy cca pred mesiacom bol na návšteve u svojej matky, ktorá býva v D. L. E., časť D.).

7. Ďalej z preskúmaného rozhodnutia žalovaného vyplýva, že hoci bol listom z 13.03.2015 a následne telefonicky predvolávaný k posudkovému lekárovi, pretože sa dožadoval posúdenia zdravotného stavu vo svojej prítomnosti, tak sa nedostavil. Podľa žalovaného aj pri vykonaní hore uvedenej sociálnej posudkovej činnosti bol žalobca taktiež upovedomený o uvedenej skutočnosti, pričom mal prehlásiť, že na odvolací orgán sa nedostaví a nežiada ani o náhradný termín.

II.

Konanie na správnom súde

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca postupom podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“, resp. „Občiansky súdny poriadok“) bez právneho zástupcu na Krajský súd v Košiciach žalobu z 30.06.2015.

9. Ako prílohu žaloby bez číselného označenia (č.1 3 až 21 - „Návrh na určenie rozsahu hodín osobnej asistencie vypracovaný na základe osobných potrieb a aktivít užívateľa osobnej asistencie - ďalej len „návrh na asistenciu“) doložil žalobca podrobný miestami aj bodovo ohodnotený rozpis svojich každodenných činností od stravovania a pitného režimu až po potrebu dohľadu, ktoré malo byť podľa jeho mienky predložené sociálnym pracovníkom 08.01.2015 pred vydaním rozhodnutia o nepriznaní osobnej asistencie.

10. Krajský súd v Košiciach ako správny súd konajúci po 01.07.2016 v zmysle ustanovenie § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej na účely rozsudku len „S.s.p.“) posúdil zákonnosť preskúmaného rozhodnutia v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konania, ktoré mu predchádzali, a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Preto podľa § 190 S.s.p. vo svojom rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že žalobu zamietá.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, zák. č. 447/2008 Z.z. a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd poukázal (viď bod č. 26 napadnutého rozsudku) na to, že žalobca neprekázal, že by splňal aj podmienku pre priznanie požadovaného peňažného príspevku na prepravu, ktorá je uvedená v § 36 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z.

12. Ďalej správny súd citoval zistené skutočnosti o aktivitách žalobcu so záverom, že z uvedených „záznamov zároveň vyplýva, že vzhľadom na zdravotný stav žalobca žiadne iné aktivity nevykonáva, aj keď do záznamu výslovne uviedol, že tieto by vykonával, ak by mu bol priznaný peňažný príspevok na osobnú asistenciu.“ Svoje odôvodnenie správny súd uzavrel konštatovaním, že žalobca všetky podmienky pre priznanie požadovaného peňažného príspevku na prepravu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, nespĺňa. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

13. Proti napadnutému rozsudku sťažovateľ nezastúpený advokátom v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť zo dňa 26.06.2017 (č.l. 72) z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch (viď povinnosť uložená prostredníctvom § 440 ods. 2 S.s.p.) najmä uviedol, že:

k písm. f):

- správny súd nezákonne vec rozdelil na dve konania o dvoch rozhodnutiach,

o t.j. preskúmané rozhodnutie o žiadosti o príspevok na prepravu a

o rozhodnutie o žiadosti na osobnú asistenciu,

- efektívnym postupom by bolo podľa sťažovateľa ako prvé prejednanie jeho žiadosti o osobnú asistenciu,
o vhodnejšie na zobrať do úvahy špecifik,
o porušenie zásady prejednať v primeranej lehote a
o zásada prednostného prejednanie veci s dôležitejším obsahom,
k písm. g):
- ako nezrozumiteľný označil bod 15 napadnutého rozsudku
o cituje: „o sťažovateľom podanom odvolaní rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím”,
- polemizuje s dôvodom prepravy
o chorá matka, ktorú chce sťažovateľ navštevovať,
- neschválenie peňažnej dávky ako z obavy možného zneužitia na cestu k lekárovi sťažovateľ označil za diskriminačné a v rozpore s princípom dobrej viery.

15. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil.

B)

16. Zo stručného vyjadrenia žalovaného z 10.07.2017 (č.l. 77) vyplýva, že žalovaný trvá na svojom vyjadrení z 22.10.2015 k žalobe. Preskúmané rozhodnutie považuje za vecne správne a vydané v súlade so zák. č. 447/2008 Z.z.

17. Žalovaný vo svojom vyjadrení nenavrhol procesné riešenie preskúmanej veci.

IV.

Právne názory kasačného súdu

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) bez povinného zastúpenia (§ 449 ods. 2 písm. b/ S.s.p.), neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) a s prihliadnutím na neformálnosť kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je dôvodná, nakoľko preskúmané rozhodnutie nie je zmysle § 462 ods. 2 S.s.p. súladné so zákonom a súčasne správny súd žalobu zamietol, preto v súlade s revíznou právomocou mu zverenou zákonodarcom kasačný súd rozhodol o zmene napadnutého rozsudku tak, že zrušil preskúmané rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.mája 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.

19. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmanému rozhodnutiu či postupu prvostupňového orgánu a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

20. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie

judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa (samozrejme bez prihliadnutí na nutnosť kvalifikovane právneho konania sťažovateľa podľa § 5 ods. 5 S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

21. Kasačný súd rovnako zdôrazňuje, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím súdu a ktorý môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

22. Avšak zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný (§ 439 ods. 3 písm. a/ a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.), nie je možné jednoznačne vyvodiť procesnú povinnosť sťažovateľa, aby s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok v kasačnej sťažnosti objasnil zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť svojho opravného prostriedku, a preto ani nie je zaťažený povinnosťou náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti (§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p.). V dôsledku spomenutej neviazanosti kasačný súd je oprávnený aj konať nad rozsah (a contrario § 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

23. Sťažovateľ na prvom mieste namieta, že mu správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, t.j. mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Správny súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. ide najmä vtedy, ak správny súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva [napríklad v zmysle § 5 ods. 9 veta prvá S.s.p. majú účastníci v konaní pred správnym súdom rovnaké postavenie a správny súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - vid' dispozitívne oprávnenie účastníka (§ 5 ods. 5 S.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 81 S.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 125 S.s.p.), požadovať vykonanie súdneho pojednávania (§ 107 ods. 1 písm. a/ S.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 142 ods. 1 S.s.p.)]

24. Svoj dôvod kasačnej sťažnosti sťažovateľ oprel o argumentáciu, že správny súd nesprávne pristúpil k vylúčeniu rozhodnutia žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/ BEZ/2015/11195 z 27.04.2015 (rozhodnutie o nepriznaní peňažného príspevku na osobnú asistenciu - čl. 32) na samostatné konanie, čím mal ochranu práv sťažovateľa zhoršiť.

25. Kasačný súd po podrobnom oboznámení sa s obsahom spisu sa zhoduje s názorom sťažovateľa, že vydanie uznesenia správnym súdom o vylúčení veci na samostatné konanie bolo predčasné a sťažuje ich prieskum, nakoľko obidve napadnuté rozhodnutia sú právne previazané. Nakoľko však Správny súdny poriadok rozhodnutie správneho súdu o vylúčení veci z opravných prostriedkov v zmysle § 439 ods. 2 písm. a) S.s.p. vylučuje a nakoľko môže preskúmať iba zákonnosť postupu a napadnutého rozsudku iba vo zvyšnej veci, potom kasačný súd nemôže tak vyhovieť požiadavke sťažovateľa.

26. Sťažovateľ prostredníctvom ďalšieho dôvodu namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec, t.j. meritum sporu [kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.]. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

27. Uvedený dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom

(resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

28. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že pri výklade právnych predpisov a ich inštitútov nemôže správny súd k nim pristupovať len z hľadiska gramatického výkladu ale musí si spoľahlivo ustáliť zmysel a účel dotknutej právnej normy, t.j. v preskúmvanej veci otázku prípustnosti súčasného napadnutia právoplatného rozsudku viacerými dôvodmi kasačnej sťažnosti a tým aj vylúčiť kontraproduktívnu snahu sťažovateľa či už z dôvodu neistoty alebo nedostatku úplného presvedčenia o správnosti svojej kasačnej argumentácie pokusne uplatňovať popri sebe rozmanité, so sporom vecne nesúvisiace, hypotetické alebo navzájom sa vylučujúce dôvody, a skúšať, ako budú prijaté kasačným súdom.

29. V uvedenej súvislosti sťažovateľ najmä namieta, že krajský súd nedostatočne posúdil jeho argumentáciu o potrebe vykonávať rôzne sociálne aktivity a iba stručne vyhodnotil, že sťažovateľ vlastne žiadne aktivity neopísal.

30. S prihliadnutím na neformálne posúdenie kasačnej sťažnosti (najmä v nej zachytených sťažnostných bodov) kasačný súd preskúmal celý spis so záverom, že administratívny spis obsahuje písomnosti počnúc od dátumu marec 2015. Avšak, ako už kasačný súd vyššie naznačil (viď bod č. 9), sťažovateľ disponuje návrhom na asistenciu, ktorú mal podľa jeho tvrdenia ako návrh predložiť sociálnym pracovníkom dňa 08.01.2015 (č.l. 3). Avšak v administratívnom spise uvedený návrh na asistenciu založený nie je napriek skutočnosti, že aj v odvolaní sťažovateľa z 09.02.2015 vo veci rozhodnutia o žiadosti o peňažný príspevok na prepravu je pod bodom 4. návrh na asistenciu výslovne spomenutý.

31. Práve v návrhu na asistenciu je tiež sťažovateľom vymedzený okruh možných aktivít nasledovne:
„TÝŽDENNÉ činnosti, ktorých vykonávanie si vyžaduje pomoc osobného asistenta,
Duchovná činnosť (návšteva kostola) 60 minút,
Spoločenská činnosť (návšteva príbuzných a známych) 180 minút,

MESAČNÉ činnosti, ktorých si vyžaduje pomoc osobného asistenta
Kultúra- (2x 120 mesačne) návšteva kina,
divadla, koncertu, návšteva výstav a iné. 240 minút,
Návšteva šachového krúžku 240 minút".

32. Práve neprihliadnutie žalovaného k týmto činnostiam, resp. ich nezachytenie v administratívnom spise zakladá takú vadu administratívneho konania, na ktorú mal správny súd pri prieskume žaloby v sociálnych veciach prihliadnúť. Nakoľko sa tak nestalo a uvedenú vadu kasačný súd vyhodnotil vzhľadom na jej závažnosť ako vadu s významným vplyvom na zákonnosť preskúmvaného rozhodnutia. Potom žalovaný nesprávne potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým žiadosti o nároku na priznanie kompenzačnej dávky nebolo orgánom verejnej správy vyhovené.
V.

33. Kasačný súd vzhľadom na dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok nespĺňa zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 S.s.p. Uvedený rozsudok správneho súdu nedostatočne vychádza zo zisteného skutkového stavu, ktorého právna subsumácia pod dotknuté ustanovenia práva na sociálnu pomoc nebola riadne správnym súdom odôvodnená. Kasačný súd sa nestotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi vedúcimi správny súd v napadnutom rozsudku k záveru, že žaloba je nedôvodná.

34. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

35. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok sťažovateľa a stanoviska žalovaného bez toho, aby svojimi závermi akceptujúc ústavný princíp právnej istoty vybočil z doterajšej judikatúry (čl. 1 ods. 1 ústavy v spojení s § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. a spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

36. Bude preto úlohou dotknutého orgánu verejnej správy, aby v ďalšom konaní v zmysle vyššie uvedených právnych názorov kasačného súdu (§ 469 S.s.p.) vykonal riadne zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutne potrebnom pre účely správneho konania a na jeho základe rozhodol.

37. Kasačný súd v preskúmvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

38. O nároku na náhradu trov konania pred správnym súdom ako aj kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 2 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nastalo.

Podľa § 467 ods. 2 S.s.p. platí, že ak kasačný súd zmení rozhodnutie krajského súdu, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).